

Mundtlig beretning 2/9 2020

Generalforsamling med covid19 forhindring

Generalforsamlingen som var berammet til 13/3 2020 måtte aflyses, idet det i disse dage blev klart, at pandemien covid19 forårsaget af en corona virus betød, at det såkaldte smittetryk i landet var svært at kontrollere. I lyset heraf blev vi i kredsen enige om at aflyse. Det meddelte vi d. 11/3 om formiddagen.

Samme aften lukkede statsministeren hele landet ned på en række områder. Skolebørnene blev sendt hjem fra mandag d. 16/3 med opfordring til, at forældrene holdt eleverne hjemme, hvis muligt, allerede fra dagen efter, som var torsdag d. 12/3.

Samtidigt skulle lærerne lave nødundervisning virtuelt fra hjemmematriklen. Ingen som i INGEN af vore medlemmer benyttede lejligheden til at minde kommunerne om, at lærerne jo i grunden ikke kunne arbejde hjemme, idet man mange steder på skolerne i Ikast-Brande og Herning krævede fuld eller ret høj grad af tilstedeværelse på skolens matrikel.

Lærerne svigter ikke opgaven

Og selvfølgelig kørte hverken lærerne eller vi den slags retorik i situationen. Lærerne viste i stedet for, at uanset hvor tit og ofte man havde manglet anerkendende personalepolitik fra stat, KL og egne kommuner, så er lærernes DNA sådan, at i en så alvorlig situation kan samfundet også regne med lærerne. Med andre ord gør lærere og børnehaveklasseledere det, der er brug for. Derfor blev elever og forældre ikke svigtet af lærerne. Eleverne blev undervist på mange nye måder ud fra devisen ”Vi står sammen hver for sig.” – Digitalt. Vi fik som profession afprøvet muligheder virtuelt og fandt ud af, hvor de store udfordringer ligger.

Christiansborg besluttede, efter ca. en måned på hjemmefronten, at skolerne skulle åbnes for de yngste elever fra 0. – 5. klasse. Åbningen blev grebet forskelligt an, afhængig af, hvor opmærksom skoleledelsen var på at tage TR, AMR og lærerne med på råd. Efter HLF's opfattelse var der en hel del ledelser og medarbejdere, der fik ”aha oplevelser” i forhold til vigtigheden af en ”bred accept” af de tiltag, alle i en personalegruppe forpligtes på, når selve ”livet” er mere på spil end vanligt. Restriktionerne og forsigtighedsprincippet skulle gå op i en højere enhed med kravet om, at der skulle leveres nødundervisning. Senere blev der åbnet for de ældste elever også. Og det havde de, ligesom de små elever, virkelig glædet sig til og deres lærere ligeså. Meget mere kunne og kan siges – det formoder jeg, vi vil høre mere til i debatten på denne generalforsamling.

Tilbage igen i skolerne august 2020

Og slut endnu er pandemien jo ikke. Nødundervisning er slut og undervisningen efter læseplanerne er igen kravet med samtidige krav om, at de sundhedsfaglige forhold stadigvæk skal påses. Nu i lokaler af varierende størrelse kvadratmetermæssigt, varieret mulighed for luftskifte og udluftning og med alle eleverne tilbage i klasserne.

Erfaringer fra nødundervisning og digital undervisning

I DLF kigger vi ligesom kommunerne på, hvilke ting vi kan lære af perioden med nedlukning og nødundervisning.

I møder for de pædagogisk ansvarlige i kredsene juni 2020, har DLF lavet en opsamling af generelle erfaringer.

Med fokus på:

Anerkendelse, kreativitet og professionelt råderum for lærerne

- Generelt har lærerne oplevet både tillid og mere frie rammer og frihed fra ydre krav end i hverdagen. Det har givet mange lærere energi.
- Fokus på kerneopgaven. Lærernes faglige vurderinger frem for tests osv.
- Tillid til lærerens faglighed.
- Lærerne har nydt anerkendelse, har været initiativrige og opfindsomme ift. både fjern- og nødundervisning.
- Lærere har følt sig værdsat og haft stort gåpåmod og hjælpsomhed.
- Lærerne har udvist enorm fleksibilitet, den professionelle dømmekraft har været i fuldt flor og Lov 409 var sat på pause
- Forældre har fået indsigt i deres barns faglighed og forudsætninger.
- Der er forskel på lærere. Mange synes coronaperioden har fungeret godt, andre har følt sig presset.

Fjernundervisning (og digital undervisning):

- Alle lærere har fået nye/flere erfaringer med digital undervisning. Alene det, at det kunne lade sig gøre, er fantastisk! Både undervisningskvalitet og det tekniske har været svingende.
- Der er mange ”smarte + hurtige” undervisningsforløb på platforme, som ikke har megen didaktisk eller pædagogisk kvalitet.
- Færdighedstræning fungerer fint i onlineundervisningen, mens dannelsesopgaven og den brede faglighed generelt er mere udfordret.
- Giver mulighed for at få fat i elever, man ikke har fokus på til hverdag i form af 1:1 kontakt. Sproglærerne siger f.eks., at det kan være en fordel med 1:1 dialog med elever if. intonation osv.
- Mindre grupper, hvor alle kan få ordet har været en succes
- Det manglende kropssprog/kropslige dimension, det har nok en langt større betydning for undervisningen, end vi tænker over til hverdag.
- Fjernundervisning skal i den grad forberedes!
- Det allerbedste er, at nedlukning og onlineundervisning har øget de allerfleste elevers motivation for at komme i skole igen!

Periodeforhandling

D 5. marts indledte Michael Ziegler fra KL og Anders Bondo fra DLF forhandlinger med det formål, at lave overenskomst om lærernes arbejdstid. Som I husker, fik lærerne ingen aftale ved OK 18, selvom alle sejl ellers var sat med opbakning fra den samlede fagbevægelse. Da en aftale om arbejdstid ikke kunne nås, blev man i stedet enige om at nedsætte en Lærerkommission, som skulle have det formål at indhente viden via forskning, analyser, besøg i kommuner og på skoler om problemstillinger, en arbejdstidsaftale skal løse.

Pludselig gik det stærkt - lokalaftale

I løbet af samme periode startede uformelle drøftelser mellem Herning kommune og HLF. Dette resulterede i, at vi i coronaskoleperioden maj/juni forhandlede en Herningaftale om arbejdstid på plads. Kredsstyrelsen godkendte aftalen i enighed d. 18. juni. Som første step er programsat 12-12 seminar for skoleledere, TR, forvaltning og HLF d. 29/10 i år. Formålet er at sætte udmøntningen og forståelsen af Herningaftalen i søen. Aftalen træder i kraft 1/8 2021. Forpligtende samarbejde er i Herningaftalen alfa og omega. Endvidere lykkedes det at få et max. timetal på antal

undervisningstimer generelt og for den nyuddannede det første år. Derudover er der aftaleret på enkelte områder til TR på skoleniveauet.

Pludselig gik det også stærkt - central aftale

11. august blev kredsformændene indkaldt til møde med præsentation af indgået aftale mellem KL og DLF. Det viste sig, at forhandlingspausen, som blev meddelt, havde været anvendt til sondering og genoptagelse af realitets forhandlinger. Hovedstyrelsen havde i enighed godkendt aftalen, og det er så den aftale vi her d. 2. september ved er vedtaget. Mere herom senere.

Det haster

I HLF må vi konstatere, at det haster med at sikre langt bedre arbejdsbetingelser for lærerne og børnehaveklasselederne i Herning og Ikast-Brande kommuner. Vore medlemmer er generelt slidte og overarbejdede, for de bydes et arbejdsmiljø og en personalepolitik, der ikke har særligt mange trivsels foranstaltninger på dagsordenen overfor lærere og børnehaveklasseledere, der er i front i bestræbelserne for at sørge for god trivsel for eleverne. Er det fordi, skolelederne er ligeglade med lærernes trivsel? – Næppe, men med en økonomi der, ikke mindst siden 2013, er udhulet igen og igen, kan det være meget svært at levere god gedigen personaleledelse med højt til loftet. Der er tilsyneladende oftest behov for at kappe en hæl og klippe en tå. Faktisk frygter vi i HLF, at det flere steder måske kan knibe med at leve op til folkeskolelovens bestemmelser. Både i forhold til timetal og sikring af uddannede lærere til undervisningen. Nu har vi imidlertid med Herningaftalen fået bedre muligheder for i fællesskab at forbedre arbejdsbetingelserne i Herning. Og med vedtagelsen af den centrale arbejdstidsaftale vil Ikast-Brande kommune også være forpligtet på part samarbejderne lokalt, som er omdrejningspunkterne i aftalen – mellem kreds og kommune og mellem TR, medlem og skoleleder.

Kampen om nye borgere

Man har i begge kommuner lavet tildelingsmodeller, som er elevtalsafhængige. Det betyder, at skoler med vigende elevtal og relativt få elever pr. årgang har allersværest ved at få resurserne til at slå til. I områder som vores med et relativt lavt uddannelsesniveau er det ekstra mærkeligt at konstatere, at byrådene tilsyneladende ikke tænker denne realitet ind. ”Brød og skuespil” er nu engang ikke det, der sikrer, en befolkningsudvikling, hvor varierede segmenter får lyst at slå sig ned. I HLF er vi af den overbevisning at ikke mindst skoler med plads til pædagogisk udvikling samtidigt med gedigen kvalitet i undervisningen er forhold, som tilflyttere med børn, eller planer om børn, holder et vågent øje med.

Økonomisk smalhals i Herning

I Herning er økonomien til folkeskolen rundbarberet. Det virker som om, man har brugt den manglende overenskomst på arbejdstid til at drive rovdrift på lærernes arbejdskraft. Der er også i Herning fokus på indholdet i folkeskolen – i al fald på papiret – men det helt store politiske fokus har man på anlægssiden.

Nye skoler er bygget, og en ny er undervejs. Byrådet er formentlig af den opfattelse, at det især er anlæg, der kan sikre, at folkeskolen vælges til. I HLF ved vi, at også det undervisningsmæssige indhold, der er råd til at divertere med i bygningerne, er meget væsentligt. Det kræver derfor, at der ansættes flere lærere, så kvaliteten i undervisningen ikke sættes på stand by, alt imens ambitiøse

bygge planer får fuld skrue. For så vigtig en kulturbærende samfundsinstitution som folkeskolen, er det et must, at både bygningsmæssige og indholdsmæssige rammer er i sync.

På det seneste Kommunal Økonomiske Forum (KØF) i januar fremgik det af KL's tal, at Herning på folkeskoleområdet i 2018 er faldet ned til 6. billigste kommune målt i forhold til driftsøkonomi til folkeskolen. Efter fyringerne af omkring 40 lærere i 2019 i Herning lander kommunen nok som nummer sjok, når 2019 tallene oplyses på KØF i 2021. Oveni dette har vi også konstateret via dagsorden til udvalgs møde i marts, at regnskabet for 2019 på konto 12, som er skoleområdet, udviser et mindre driftsforbrug i 2019 på – hold nu godt fast – 34.651 mio. Heraf har forvaltningen ”siddet på” de 19.9 mio. Rystende – HLF har opfordret til, at de 14.4 mio. kommer ud til lærerstillinger NU. På skolerne er der opsparet samlet 14.392 mio. på driften – faktisk også for meget en del steder, når man tænker på de alt for mange undervisningsopgaver og øvrige opgaver, lærerne har dagligt.

Vi kan altså konstatere, at hvis man havde som politisk mål, at økonomien til folkeskolen først og fremmest skulle bruges på folkeskolens kerneydelse – undervisningen - kunne man i stedet for at spare op, have ansat ca. 70 lærere mere i 2019. Blot halvdelen af de opsparede midler ville udmøntet i ca. 35 ansættelser kunne have taget trykket af de alt for mange undervisningstimer til den enkelte lærer.

Økonomisk smalhals i Ikast-Brande

Også i Ikast-Brande strammer økonomien til skolerne voldsomt til. Endda så meget at forældreforeninger skyder op for at samle midler, så eleverne kan komme på lejrskoler. I Ikast-Brande har politikerne besluttet, at lærerne skal undervise 770 timer/gennemsnit. Også i Ikast-Brande frygter vi, at det kan knibe med at leve op til folkeskoleloven i relation til timetal og uddannelseskraav. Inklusionen i kommunen har betydet, at man på mange skoler har etableret såkaldte ”baser”, hvor elever kan modtage en hel del undervisning. Ikke altid varetaget af lærere. Baser er ikke hjemlet i bekendtgørelsen om specialundervisning, som dog trods alt skal sikre, at forældre til børn med særlige behov kan regne med, at der visiteres via PPR, såfremt eleverne skal modtage undervisning i andre sammenhænge end i almenklassen.

Økonomisk indsprøjtning fra Christiansborg til ansættelse af flere lærere

I Herning skal der allerede i 2020 bruges 4. 745.000 kroner på ansættelse af flere lærere. Der ansættes 12 lærere til læseindsats herunder ordblindeindsats pr. 1/10 2020. Der er udlagt midler til samme til skolerne i dette år for at få midlerne i spil til lærertimer. En helt fin måde at gribe sagen an på.

I Ikast-Brande kan der i 2020 ansættes lærere for 2.300.000. Disse penge uddelegeres til skolerne som lærertimer. I begge kommuner er det vigtigt, at TR er særdeles opmærksomme på at midlerne rent faktisk anvendes til flere lærere/lærertimer med uddannede folk.

Beløbet til kommunerne til formålet stiger i 2021, 2022 for at samlet lande på 807 millioner/årligt fra 2023. Vigtigt er det at bemærke, at kommunerne skal dokumentere, at pengene er anvendt til ansættelse af flere uddannede lærere. Her får begge vore kommuner en stor udfordring, idet der ikke er statistik opsamling i forvaltningerne over, hvor mange stillinger der læses af læreruddannede og hvor mange af ikke læreruddannede.

Inklusionens konsekvenser

Det massive krav om inklusion, uden økonomien er fulgt med ud i almenklasserne, har givet grobund for udvikling af mellemformer, som skoler anvender, for at få undervisningen til at fungere på den ene eller anden måde. Måske kan man sige, at nogle af tiltagene har tredobbelt formål: for det første: hensyn til eleven med særlige behov som er inkluderet, for det andet: de øvrige elever i klassen og for det tredje: hensyn til lærerne, som skal sikre så meget læring som muligt i forhold til den enkelte elev. Men er det i grunden godt nok, at kommunerne varetager ansvaret for folkeskolen, så mellemformer, som skitseret, fylder mere og mere?

Trivsel for lærere

Apropos den manglende trivsel i relation til personalet i Herning, så er udfordringen også stor i Ikast-Brande. En kommunal trivselsmåling i 2019 viser, at personalet generelt mangler balance mellem opgaver og den tid, der er til rådighed for arbejdets udførelse. Lærerne ligger ringere end øvrige faggrupper i relation til ovenstående. Også oplevelsen af stort arbejdspress og manglende mulighed for faglig udvikling bon'er ringere ud for lærergruppen. I lyset af de alvorlige trivselsmangler rettede sektorMED skole henvendelse til byrådet, idet disse resultater burde kalde på politisk handling. Der er da også kvitteret positivt på henvendelsen bl.a. fra borgmesteren. Nu må vi se, om det bliver herved, eller om der tages aktion til forbedring af forholdene. Man må under alle omstændigheder sige, at lærerkommissionens konstateringer og konklusioner også kan ses underbygget i Ikast-Brande kommunes trivselsmåling.

Hvorfor lykkes lærerne alligevel

I begge kommuner kan man spørge sig selv, hvordan det lykkes for lærerne og skolerne at holde til arbejdspresset og samtidigt levere en så god skoledag som muligt for eleverne. Svaret er, at det netop er ansvarsfølelsen overfor eleverne, der gør, at der tones med undervisning, og hvad dertil hører på trods af mangel på resurser og mangel på respekt for lærerarbejdets særlige karakter. UPS sagde jeg "særlig karakter" – tror vi lærere nu, at vi er noget særligt? Er vi ikke pillet nok ned endnu, har vi ligefrem stadigvæk selvtillid rent professionelt?

Lærerarbejdets særlige karakter

Lærerarbejdet adskiller sig fra det meste andet arbejde ved, at vi som lærere og børnehaveklasseledere, populært sagt, arbejder i et udstillingsvindue. Ingen faggrupper kan være lige så sikre på daglig evaluering fra elever, forældre og samfund som lærere.

At arbejde som lærer betyder, at man skal kunne manøvrere i en arbejdsdag, hvor mange vil én noget – ofte - på én og samme tid. Læreren er i særlig grad "på". På en lidt dårlig dag er der ikke nogen escapeknop, så man kan gemme sig ved skrivebordet eller ved industrimaskinen.

Lærernes arbejde er komplekst hele tiden: Der skal leveres kvalitet i undervisningen overfor alle elever. Det udfordres dagligt på grund af kravet om inklusion i almenklasser, hvor der burde være to eller flere lærere omkring undervisningen. Begrebet Co-teaching er oplagt her, idet der er tale om almenlærere og lærere med specialpædagogisk uddannelse, der planlægger, underviser og evaluerer sammen. Det kan lade sig gøre at indføre, hvis man politisk tilfører de nødvendige resurser.

Det, at alle vil læreren noget, er det skønne ved lærearbejdet, men også det der slider på personligheden, såfremt der ikke er ledelsesmæssig opmærksomhed på dette vilkår. Der er behov

for både brændstof og pauser, så ”maskineriet” ikke brænder sammen. Hermed giver vi bolden op til, at vi stopper med at dukke hovedet, men i stedet adresserer de arbejdsmiljømæssige forhold på egen arbejdsplads, som både kan løfte og nedbryde. Der er rigelig forskningsbaseret viden, der beskriver, hvordan mangel på pauser, fornøden tid til fordybelse og balance mellem opgaver og tid kan resultere i arbejdsbetinget stress og i værste fald udbrændthed. Omkostningerne ved arbejdsbetingede lidelser er alvorlige. Selvfølgelig på det menneskelige plan, men også på den samfundsmæssige og økonomiske side er det en dårlig ”forretning”. Arbejdsmedicinsk klinik i Herning har i de senere år fået henvist mange af vore medlemmer fra de respektive praktiserende læger til udredning og behandling - primært når arbejdsbelastninger har resulteret i langvarig stress.

”Udenomsværker” belaster

Lærernes arbejdsmiljø belastes også af ”udenomsværker”. I begge vore kommuner har man oveni ny folkeskolelov også været præget af ”konceptitis”, som er hældt ud over lærernes syndige hoveder. Desværre har en del af disse tiltag vist sig at være tidrøvere eller ligefrem organiseret spild af tid i et travlt lærerliv, der ser sin sparsomme forberedelsestid forsvinde, fordi der nu lige kommer et nyt koncept til udrulning på skolen. I det hele taget, er der heller ingen ende på nye digitale løsninger, som angiveligt skulle have det formål at aflaste lærerne. I stedet ender det oftest med yderligere belastning, som går fra tid, læreren kunne anvende langt mere fornuftigt i undervisningens favør. Seneste tiltag er fraværsregistrering og indførelsen af Aula. Kredsen har deltaget i mange faglige klubmøder siden januar, og vi må konstatere, at vore medlemmer, uanset umulige forhold heldigvis fastholder den professionelle og personlige integritet. Vor faglige stolthed tilsiger, at kritikken rettes derhen, hvor den retteligen hører og ikke vendes mod elever og forældre.

Decentralisering

Der skete og sker efter HLF’s mening konstant yderligere decentralisering af opgaver, samtidigt med at de økonomiske rammer indsnævres.

Et eksempel herpå er udmøntningen inklusionsloven fra 2012. Argumenterne for stort ønske om rummelighed af elever med særlige behov i almenklassen er umiddelbart rigtigt – hvis økonomien følger med. I Ikast-Brande kommune har man udlagt resurser til inklusion for flere år siden, hvilket har affødt de forskellige hjemmestrikkede former med baser.

Elevtallet er steget fra 3965 i 13/14 til 4351 i 19/20 i Ikast-Brande. I skoleåret 13/14 gik 220 elever i specialklasser og/eller specialskoler og 61 elever i interne tilbud. I indeværende skoleår 19/20 går 129 elever i specialklasser og/eller specialskoler og 274 i interne tilbud herunder baser. Man må nok konstatere, at der er sket et skred væk fra visiterede placeringer i specialtilbud til såkaldte placeringer i form af baser.

I Herning har man pr. august ligeledes udlagt en eksklusions sum for at forebygge, at elever udskilles fra almenklassen. En ny fællesskabstrategi er vedtaget politisk. Navnet bliver ”Meningsfulde fællesskaber”. Titlen fejler ikke noget, men om det kan lykkes, at skabe reelle meningsfulde fællesskaber vil uden tvivl bero på, om det kan lykkes at få elementerne i tankegangen til at spille sammen med de resurser, der afsættes til skolerne. Konsekvenserne efter budget 2019 med flytning af autister til specialskole uden mulighed for inklusion i almenklasser

samt etablering af en bydelsskole, har vi svært ved at se passer med ambitionen om at skabe ”Meningsfulde Fællesskaber”. Sådan er livet i Hernings folkeskoleverden så dilemmafyldt.

Kommunalreformens høje pris

Den nuværende undervisningsminister har meddelt, at hun ser meget alvorligt på inklusionsområdet, idet hun tilsyneladende er opmærksom på, at kommunerne har svært ved at få intentionerne til at virke efter hensigten.

Forudsigelserne i forbindelse med kommunalreformen i 2007 er desværre blevet til virkelighed. Vi, og flere med os, advarede dengang mod at opløse og atomisere de faglige fællesskaber, som besad specialpædagogisk viden og indsigt. Elever med behov for ”vidtgående specialundervisning” og deres forældre har betalt og betaler en høj pris for det faglige og økonomiske niveaufald.

Almenområdet belastes ligeledes – sikkert utilsigtet, som man siger – også af den voldsomme beskæring af økonomien til den helt nødvendige specialpædagogiske viden og uddannelse. De daværende amter varetog opgaven bedre på det specialiserede børneområde, i samarbejde med kommunerne, end det der præsteres efter decentralisering af området til kommunerne, der nu står alene med opgaven.

Muligvis ”snød” staten kommunerne for de midler til specialpædagogisk virksomhed, der lå i amterne. Dog er der ingen tvivl om, at der via bloktilskud og udligning tilflyder kommunerne klækkelige summer, fordi man har det fulde og hele ansvar for folkeskolen. Indsigt i og hvordan de statslige midler prioriteres er vanskeligt at få overblik over i den enkelte kommune, idet det højt besungne kommunale selvstyre, som forvaltes af de enkelte byråd, kan vælge at bruge midlerne til noget helt andet end folkeskole.

Folkeskolen for stor en opgave for kommunerne?

I HLF kan vi få tanken om driften af folkeskolen med dens mange facetter og store kompleksitet er blevet en for stor opgave for den enkelte kommune at løfte? I ingen af vore to kommuner, kan man få oplyst, hvor mange læreruddannede man har på arbejde i den enkelte skole. Det undrer til stadighed HLF, at et byråd med ansvar for folkeskolen tilsyneladende ikke vil vide det? Det er jo trods alt omdrejningspunkt for at vurdere den faglige kvalitet i fagene, ligesom antallet af timer kan komme til at halte, hvis der er så stramme budgetter på skolerne, at det kan være svært at leve op til kravene om uddannede lærere til undervisning i alle fag.

Vi noterer os, at der samlet i Herning i oktober/november 2019 var ca. 700 lærerhoveder på arbejde i skolerne og ca. 320 i Ikast-Brandø. Vel at mærke i ”hoveder”. Antallet af fuldtidsstillinger er lavere.

Hvordan ved vi det? Vi har regnet os frem hertil ud fra en DLF undersøgelse af arbejdsforholdene, hvor svarprocenten fra lærere i begge kommuner var 30. Børnetallet i skolerne er på ingen måde faldet i nærheden af det fald, der er sket i lærerstillinger.

Tilbage til overenskomst om arbejdstid

Manglen på en overenskomst om arbejdstid siden 2013 har muliggjort besparelser i kommunerne i uhørt grad og er blevet en alvorlig trussel mod folkeskolens beståen.

For at kommunerne i 1993 kunne få det fulde ansvar for folkeskolen var prisen, at der blev indgået en overenskomst om løn, pension og arbejdstid. Indtil da havde bestemmelser om disse tre områder

ligget i staten fastlagt i finansloven. Man kan sige, at arbejdstidsaftalen ved kommunaliseringen indebar en vis normeringssikring i relation til undervisningens kvalitet. Indtil 2013 havde lærere og børnehaveklasseledere, ligesom alle andre, en overenskomst til regulering af arbejdstiden. Vi havde via aftale accepteret årsnorm, pålagt kollektiv ferie og en række andre ting, som fratog rettigheder kendt fra andre overenskomster, men som var søgt kompenseret via arbejdstidsaftalen.

Lærerne er retsløse

I 2013 blev lærerne retsløse i overenskomstmæssig forstand.

Hvad nu hvis årsnorm og manglende bestemmelser om opgørelse af arbejdstid var gældende andre steder? Her kommer et tænkt eksempel fra byggepladsen i Gødstrup.

Vi forestiller os, at der er behov for at sætte turbo på installation og fejlretning af el. Elektrikerne pålægges derfor arbejdstimer udover normen i fx 8 uger.

Kunne man forestille sig, at de fik følgende besked: De mange flere arbejdstimer udlignes ved årets slutning, så jeres arbejdsnorm ikke overskrider den samlede årlige nettoarbejdstid? Nej, det kunne man ikke forestille sig i den virkelige overenskomstdækkede verden, for elektrikerne kompenseres naturligvis for de flere arbejdstimer her og nu efter gældende bestemmelser i deres overenskomst. Imidlertid er det en situation lærerne har tålt – nemlig mangel på reel dokumenteret tidsforbrug og almindeligt gældende spilleregler for opgørelser og compensation for overarbejde.

Også derfor er det så uhyre vigtigt, at der nu er stemt ja til en arbejdstidsaftale, så lærerne får aftalebaserede rettigheder som alle andre på det private og offentlige arbejdsmarked.

På landsplan sagde 67,2 % ja til aftalen medens 32,8 %, stemte nej. I HLF sagde 62,8 % ja og 37,2 % nej. Vi havde 1151 stemmeberettigede. 896 afgav deres stemme.

Nu starter vi herfra. I Ikast- Brande skal vi drøfte med kommunen, hvorledes vi griber udmøntning af aftalen an. I den sammenhæng kan jeg oplyse, at vi snart mødes med forvaltningen i Ikast- Brande, nærmere bestemt d.17/9.

Som omtalt tidligere har vi seminar på bedding i Herning, hvor vi vil inddrage samspil mellem Herningaftalen og den centrale aftale.

Vi begynder nu i begge kommuner et nyt forpligtende samarbejde om udmøntning af aftalerne med det formål at skabe bedre arbejdsmiljø for medlemmerne og bedre muligheder for at levere kvalitet i undervisningen til gunst for folkeskolens elever og folkeskolen som samfunds- og kulturbærende skole for alle.

Tak for ordet.